

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De obedientia humilis subditi, ad exemplum Iesu Christi. 13

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](#)

¶ Etenim si veraciter vis delectari,
 & abundantius à me consolari: ecce in
 contemptu omnium mundanorum, &
 in abscissione omnium infimarum de-
 lectionum, erit benedictio tua, &
 copiosa tibi reddetur consolatio. Et
 quanto te plus ab omni creaturarum
 solatio subtraxeris, tanto in me suauio-
 res & potentiores consolationes inue-
 nies. Sed primò, non sine quadam
 tristitia & labore certaminis, ad has
 pertinges. Obsistet inolita consuetudo,
 sed meliori consuetudine deuincetur.
 Remurmurabit caro: sed feroce spi-
 ritus frenabitur. Instigabit & exacer-
 babit te serpens antiquus: sed oratione
 fugabitur: insuper & labore utili, adi-
 tus ei magnus obstruetur.

C A P. X I I I.

De obedientia humilis subditi, ad exem-
plum I e s v Christi.

Illi, † qui se subtrahere nititur ab Domi-
 no. obedientia, ipse se subtrahit à ^{nus.}
 gratia. Et qui quaerit habere priuata,
 amittit communia. Qui nō libenter &
 sponte, suo superiori se subdit, signum
 Mat. 16

G 4 est,

est, quod caro sua ne cum perfecte
sibi obedit, sed saepè recalcitrat & re-
murmurat. Disce ergo celeriter supe-
riori tuo te submittere, si carnem pro-
priam optas subiugare. Citius namque
exterior vincitur inimicus, si interior
homo non fuerit deuastatus. Non est
molestior & peior animæ hostis, quam
tu ipse tibi, non benè concordans spi-
ritui. Oportet omnino, verum te assu-
mere tui ipsius contemptum, si vis pra-
ualere aduersus carnem & sanguinem.

*Luc. 2.
& Ioan.
12.*

2 Quia adhuc nimis inordinate te
diligis, idè plenè te resignare aliorum
voluntati trepidas. Sed quid magnū, si
tu, qui puluis es & nihil, propter Deū
te homini subdis: quando ego omni-
potens & altissimus, qui cuncta creavi
ex nihilo, me homini propter te hu-
milater subieci? Factus sum omnium
humillimus & infimus, ut tuam super-
biam mea humilitate vinceret. Disce
obtemperare puluis. Disce te humilia-
re terra & limus, & sub omnium pedi-
bus incuruare. Disce voluntates tuas
frangere, & ad omnem subiectionem
te dare.

3 Ex ardeſce contra te, nec patiaris
tumo-

tumorem in te viuere: sed ita subiectum & parvulum te exhibe, ut omnes super te ambulare possint, & sicut lumen platearum cōculcare. Quid habes homo inanis conqueri? Quid sordide peccator potes contradicere exprobantibus tibi, qui toties Deum offendisti, & infernum multoties meruisti? Sed pepercit tibi oculus meus, quia pretiosa fuit anima tua in conspectu meo: ut cognosceres dilectionē meam, & gratus semper beneficiis meis existeres: & ut ad veram subiectionem & humilitatem, te iugiter dares, patienterque proprium contemptum ferres.

C A P. X I I I .

De occultis Dei iudiciis considerandis, ne extollamur in bonis.

INtonas * super me iudicia tua Do- Servus.
mine, & timore ac tremore concutis omnia ossa mea, & expauescit anima mea valde. Sto attonitus, & considero; quia cæli non sunt mundi, in Tob 15. conspectu tuo. Si in angelis reperiisti Tob 4. prauitatem, nec tamen pepercisti, quid fiet de me? Ceciderunt stellæ de cælo,
G 5 Apo. 8v & ego